

ISTORICUL ADEVĂRAT AL MĂNĂSTIRII BIXAD DIN ȚARA OAȘULUI

Credința oșenilor a gravitat în jurul Mănăstirii din BIXAD, atestată documentar în anul 1689 . Ea a fost populată de călugări ortodocși ce l-au avut în fruntea lor pe ISAIA GRECUL , venit în aceste părți de la Muntele Athos (vezi Vasile Netea, Țara Oașului, ed. Cartea Românească, București 1940, p.5-7 ; Ioan Mușlea, Cercetări folclorice în Țara Oașului în Anuarul Arhivei de Folclor , București 1929, p.119 ; Vasile Augustin , Episcopia Maramureșului organizarea administrativă , Editura Universității de Nord, Baia Mare, 2006, p.39-40) .

După semnarea actului condamnatibil de trădare a ortodoxiei și dezbinare a românilor făcută de mitropolitul Atanasie Anghel al Ardealului în anul 1701, acest Isaia de la Bixad , după unii a fost cucerit și el de promisiunile Romei și a trecut la greco-catolicism încercând să-i convertească și pe oșeni. N-a reușit , ba mai mult văzând reacția maselor de credincioși din Oaș a fugit în Apus (Vezi Arhim. Emanuil Rus, Manastirea din Bixad, Baia Mare 1992 p.5-10 ; Ion Mușlea, op cit , p 131-132), după alții călugărul Isaia în jurul anului 1701 a fost ucis de către nobilii locali în urma unor conflicte (Viața cultelor nr 1009 , 15 noi 2013 pag 14)

După aceste evenimente în mănăstire au venit călugări greco –catolici din ordinal basilitan conform unei inscripții ce datează din anul 1769 când s-a ridicat biserica mănăstirii probabil după suprimarea răscoalei religioase începută de ieromonahul ortodox Sofronie de la Cioara împotriva uniatismului (Wikipedia) . În anul 1948 Mănăstirea Bixad a fost închisă iar așezământul monahal a devenit orfelinat. Biserica mănăstirii a fost însă îngrijită de către preoții din comuna Bixad care făceau anual de Sfântă Marie Mare pelerinaje la vestita mănăstire la care participau mii de credincioși din Oaș, Someș, Codru și Sătmar îmbracați în frumoase straie populare.

Începând cu anul 1981 călugării ortodocși au repopulat mănăstirea, au restaurat biserica, au repictat interiorul iar în fata iconostasului au asezat o copie a Icoanei făcătoare de minuni de la Bixad , atât de iubită de credincioși.

După reînfiintarea Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului s-a cerut oficial Sfântului Sinod să aprobe reînființarea Mănăstirii de la Bixad ce funcționează canonic începând cu data de 1 ianuarie 1991 cu statut de mănăstire de călugări. Până în prezent din punct de vedere gospodaresc s-au refăcut zidurile ce împrejmuesc incinta mănăstirii , s-a ridicat o stăreție nouă și s-a înălțat un frumos altar de vară unde se săvârșesc slujbele din ziua

hramului (29 iunie – Sf. Apostoli Petru și Pavel) , la prăznuirea Adormirii Maicii Domnului , când oșenii se întorc acasă , și la alte sărbători mari.

Liniștea mănăstirii este tulburată din când în când de apariția citațiilor successive venite din partea instanțelor judecătorești prin care greco-catolicii revendică retrocedarea unor imobile din incinta mănăstirii sau chiar retrocedarea în integrum a mănăstirii din Bixad, care este mândria Oșenilor.

Luând în considerare faptul că mănăstirea este atestată documentar înainte de apariția uniatismului , chiar dacă este greu de dovedit întrucât în privința patrimoniului bisericesc atunci nu exista coală funciară, întrucât documentele de proprietate au apărut în timpul Imperiului Austro Ungar în timpul împăratului Franz Iozeph I și că actualmente în Țara Oașului credincoșii ortodocși sunt în număr de 43794 suflete (73 %) în comparație cu 4244 greco catolici (7 %) iar în localitatea Bixad trăiesc 2378 ortodocși (95 %) și 102 greco-catolici (4 %) conform ultimului recensământ , și că în comuna Bixad greco-catolică au o catedrala construită după anul 1990, considerăm că Mănăstirea Bixad aparține de drept credincioșilor ortodocși . Aceste procese și conflicte între ortodocși și greco-catolici tulbură mai mult pacea interconfesională și liniștea socială.

Baia Mare
19 noiembrie 2013

Vicar Eparhial

Pr. Dr. Vasile Augustin